

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

31. புணர்ச்சிப் பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: கொல்லிக்கௌவாணம் (நவ்ரோஸ்)

திருச்சிற்றம்பலம்

*முதுவா யோரி-என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் புணர்ச்சிப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் (Sundarar)

முதுவாய் ஓரி கதற முதுகாட்

டெரிகொண் டாடல் முயல்வானே

மதுவார் கொன்றைப் புதுவீ குடும்

மலையான் மகள்தன் மணவாளா

கதுவாய்த் தலையிற் பலிநீ கொள்ளக்

கண்டால் அடியார் கவலாரே

அதுவே யாமா றிதுவோ கச்சூர்

ஆலக் கோயில் அம்மானே

தம்பிரான் தோழர் திருக்கழுக்குன்றத்திறைவரை வணங்கி , திருக்கச்சூர் சென்று
ஆலக்கோயிலில் அமர்ந்தருளும் பெருமானைத் தொழுது புறத்தேவந்து ,
அழுதுசெயும் வேளை யாகையால் பசிவருத்த மதிலின்புறத்தே தங்கினார் . வன்
ஹொண்டரின் பசி தீர்க்க விரும்பிய பெருமான் , அந்தணர் வடி வுடன்
திருவோட்டைக் கையில் தாங்கி வந்து ` பசியால் வருந்தி யிருக்கின்றீர் ; நும்
பசிவேட்கை நீங்க , சோறு இரந்து கொணர் கின்றேன் . அப்புறம் அகலாது இங்கே
இரும் ` எனக் கூறி , கடும் பகற்போதில் மனைதொறும் சென்று பலியேற்று வந்து ,
` உம்மை வருத்தும் பசிதீர உண்ணும் ` என்று கூறிக்கொடுத்தார் . நாவலார ரும்
காதல் மிகத் தொழுது வாங்கித் தொண்டர்களுடன் உண்டு உவந்திருந்தார் .
அந்தணர் வடிவில் வந்த பெருமானும் அருகில் நிற்பவர்போல் அவர் அறியாமல்
மறைந்தருளினார் . ஆளுடைய நம்பிகளும் , ` பெருமானே மறையவர் வடிவில்

சேவடி வருந்த எழுந்தருளினான் ` என உணர்ந்து மனமுருகிக் கண்ணீர்மழை
அருவிபாயப் பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-புணர்ச்சிப் பத்து – (Manikavasagar)

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை

வாளா தொழும்புகந்து

கடைபட் டேனை ஆண்டு கொண்ட

கருணா லயனைக் கருமால் பிரமன்

தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்

தன்னைத் தந்த என்னா ரமுதைப்

புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல் லோஎன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

அத்துவித இலக்கணம்

``இன்றே போல்களும் புணர்ச்சி`` (புறம்-58.) என்புழிப் போல, `புணர்ச்சி` என்பது இங்கு ஒருங்கிருத்தலைக் குறித்தது. எனவே, `இறையுலகத்தில் சென்று இறைவன் திருமுன்பிருத்தலைக் கூறும் பத்துத் திருப்பாட்டுக்களின் தொகுதியே இப் புணர்ச்சிப்பத்து` என்பதாயிற்று. இதனுள், நான்காம் திருப்பாட்டுள், `புல்லிப் புணர்வது என்று கொல்லோ`` என்னும் தொடரைச் சிறப்பாகக் கருதி இதற்கு, `அத்துவித இலக்கணம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். அத்துவிதம் - இறைவனும் ஆன்மாவும் இரண்டற்று நிற்கும் நிலை. இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது இடை இடையே சில அடிகள் சீர் குறைந்து வரும் எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது. சில அடிகள் இங்ஙனம் சீர் குறைந்து வருதல் பற்றி இவற்றைப் பொதுவே `ஆசிரிய விருத்தம்` என்றனர். இங்ஙனம் சில அடிகள் சீர் குறைந்துவரச் செய்தது, இவ்வாறு வருதலும் விருத்தத்திற்கு, இயல்பு என்பது பற்றி.

Ramana Sannidhi Murai

290. ஓவி யம்மா உயிர்சேர் உலகை
ஒரும் திறல்சேர் உணர்வோராச்
சேவிக் கின்ற மடவோர் தம்மைத்
திகழ்வித்து அருளும் செங்கண்ணன்
ஆவிக் கின்ற ஆசைதீர
அடியேன் உடைவேங் கடன்இன்பம்
மேவிக் கிடப்பது என்றோ யான்அவ்
வேந்தன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 1
291. ஆளிக் கண்ணால் அடியார் ஆவி
அவிக்கும் குரவோன் அளியார்ந்து
கூளித் குழாத்தோடு ஒன்றாக் கூடிக்
குனிக்கும் பெருமான் கோலம்சேர்
வேளிற் காட்டில் வேட்கை விளைக்கும்
விநோதத் திருவேங் கடனோடே
கேளித்து இருப்பது என்றோ யான்அக்
கேள்வன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 2
292. வளைத்தற்கு அரிய மலைவில் லாக
மதிலைச் செற்ற வல்லாளன்
முளைத்துக் கிடந்த முகிழ்வெண் திங்கள்
முடிமேல் சூடி மோகத்தால்
களைத்துப் போயார் களைதீர்த்து அருளும்
களைக னான்வேங் கடன்இன்பம்
திளைத்துக் கிடப்பது என்றோ யான்அத்
தேவன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 3
293. நீந்திக் கடத்தற்கு அரிய கடலாய்
நிகழும் காம நெருப்பாலே
காந்திக் கனன்ற கண்ணும் கருத்தும்
களைப்புத் தீரக் கண்ணோடிச்
சாந்திப் பதத்தைச் சாரும் அடியார்
தமக்குத் தரும் வேங் கடன்இன்பம்
மாந்திக் கிடப்பது என்றோ யான்அம்
மனாளன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 4

294. உயங்கிப் போகிப் பற்றுக் கோடா
 உற்றார் உள்ளக் கமலப்பூக்
 கயங்கிப் போகாது அருள்வேங் கடவன்
 கண்ணில் கருத்தில் பராசக்தி
 முயங்கிக் கிடக்கு மோகப் பரத்தன்
 முகப்புன் முறுவல் அமுது உண்டு
 மயங்கிக் கிடப்பது என்றோ யான்அம்
 மகிணன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 5

295. எல்லைக்கு அல்லா வன்மைக்கு ஏய்ந்த
 என்போ லியர்தம் வன்நெஞ்சக்
 கல்லைக் கண்ணால் கனியச் செய்து
 கல்நார் உரிக்கும் கனசித்தன்
 தில்லைக் க(ண்)ணும்என் சிந்தைக் கண்ணும்
 குனிக்கும் திருவேங் கடன்இன்பம்
 புல்லிக் கிடப்பது என்றோ யானப்
 புனிதன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 6

296. வைத்துக் கிடந்த வைப்பே போல்வான்
 வாறோர் மகளிர் தாலிக்கா
 மைத்துக் கிடந்த மணிமா மிடற்றான்
 மதியின் அமுதும் அடியேற்குக்
 கைத்துப்போகத் தித்திப் பாஎன்
 கருத்தில் உறைவேங் கடன்இன்பம்
 துய்த்துக் கிடப்பது என்றோ யான்அத்
 துணைவன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 7

297. அளவில் லாப்பே ராற்றல் சான்ற
 அயன்மால் உள்ளிட்டு அறியாத
 பளகில் லாமெய்ப் பரம்சோதிப்பர்ப்
 பதமாய் நின்ற படிவத்தான்
 களவில் வந்துஎன் கன்னி அழித்துக்
 கழிந்தான் கனவேங் கடன்இன்ப
 புளகங் கற்பில் போர்ப்பது என்றோ
 புலப்பந் தீர்ப் புணர்வுற்றே. 8

298. இலவு காத்த கிளியாய் இப்பொய்
 உலகு காத்துஇங்கு இளைத்தேனைக்
 கலவி இன்பம் கடுகக் காட்டிக்
 கலந்தான் புலந்து கரந்திட்டான்
 புலவர் போற்றும் புகழ்வேங் கடன்பேர்
 இன்பம் ஈட்டும் பொறியில்லேன்
 குலவி மகிழ்தல் என்றோ யான்அக்
 கொழுநன் மார்பம் புணர்வுற்றே. 9

299. அறுவாய் ஒழியா மறுவின் மதிபோல்
அவிரும் கழல் சேர் அடியாய்உன்
தொறுமாங்கு எய்தும் துரிய போகம்
தோயத் தோயப் புதிதேயாய்
உறுமாறு அமுதால் இயன்ற உருவோன்
உடைவேங் கடன்பே ருவகையால்
இறுமாந்து இருப்பது என்னோ யான்அவ்
இறைவன் மார்பம் புணர்வுற்றே.

10

ஆளிக்கண்-யாளியின் கண் போன்ற கண், குரவோன்-குரு அளி - கருணை
மைத்து-கருநிறமடைந்து

திருச்சிற்றம்பலம்